

اسرائیل علیه حاکمیت، کرامت و آینده ما اعلان جنگ کرده است | انتخاب روشن است؛ باید با هم متحد شویم | از آوار ساختمان‌های تخریب شده در دوحه، بیروت، تهران، دمشق و صنعا نظمی نو پدیدار خواهد شد.

مسعود پزشکیان در نشست اضطراری سران کشورهای اسلامی؛

مسعود پزشکیان رئیس جمهوری عصر دوشنبه ۲۴ شهریور ۱۴۰۴ در نشست اضطراری سران کشورهای اسلامی و اتحادیه عرب که به منظور بررسی تداوم جنایات رژیم صهیونیستی از جمله حمله اخیر به محل جلسه سران مقاومت اسلامی فلسطین (حماس) در دوحه پایتخت قطر برگزار شد در اظهاراتی ضمن تقدیر از امیر قطر به دلیل برگزاری این نشست، اظهار کرد:

تجاوز گستاخانه ۹ سپتامبر ۲۰۲۵ به قطر حمله‌ای از پیش برنامه‌ریزی شده توسط رژیم صهیونیستی بود که با هدف از بین بردن تلاش‌های دیپلماتیک برای پایان دادن به نسل‌کشی در غزه انجام شد.

به گزارش اسپادانا خبر، وی با تأکید بر این که «این تجاوز به دیپلماسی بیش از یک جنایت است»، گفت:

این یک اعلام علنی و بی‌شرمانه که اکنون قدرت نظامی و نه قانون تعیین کننده است؛ متأسفانه تروریست‌های حاکم بر تل آویو با مصونیتی که پس از خیانتی مشابه به دیپلماسی در ژوئن ۲۰۲۵ و با آغاز جنگ تجاوزکارانه به مردم کشور من احساس کردند، جری‌تر شدند. نباید جای هیچ شک و تردیدی باشد که حملات هفته گذشته به دوحه، تروریسم محض بود؛ سندی بود بر این که رژیم تل آویو هرگونه محدودیت اخلاقی و قانونی را کنار گذاشته است.

در متن سخنرانی رئیس جمهور آمده است:

بسم الله الرحمن الرحيم

برادر عزیز شیخ تمیم بن حمد آل ثانی امیر محترم قطر تشکر می‌کنم از برگزاری این جلسه، روسای جمهور و سران کشورهای اسلامی، خدمت همه شما سلام عرض می‌کنم.

تجاوز گستاخانه 9 سپتامبر 2025 به قطر، حمله‌ای از پیش برنامه‌ریزی شده توسط رژیم صهیونیستی بود که با هدف از بین بردن تلاش‌های دیپلماتیک برای پایان دادن به نسل‌کشی در غزه انجام شد. این تجاوز به دیپلماسی بیش از یک جنایت است؛ این یک اعلام علنی و بی‌شرمانه است که اکنون قدرت نظامی و نه قانون، تعیین کننده است. متأسفانه تروریست‌های حاکم بر تل آویو، با مصونیتی که پس از خیانتی مشابه به دیپلماسی در ژوئن 2025 و با آغاز جنگ تجاوزکارانه علیه مردم کشور من احساس کردند، جری‌تر شدند.

نبايد جای هیچ شک و تردیدی باشد که حملات هفته گذشته به دوحه، تروریسم محض بود؛ سندی بر اینکه رژیم تل آویو هر گونه محدودیت اخلاقی و قانونی را کنار گذاشته است.

اما بگذارید صریحاً درباره چگونگی رسیدن به این لحظه صحبت کنیم. این حمله از خلاء پدید نیامده است؛ نتیجه اجتناب‌ناپذیر دهه‌ها مصونیت رژیم صهیونیستی است که برخی قدرت‌های غربی آن را ممکن ساخته‌اند. جهان طرف مدت طولانی شاهد

ساخت دژی از حمایت در اطراف این رژیم بوده است، حمایتی که آجر به آجر آن از طریق وتوهای آمریکا، توافق‌نامه‌های تجاری اروپایی و فلج نظام قضایی و بین‌المللی فراهم شده است.

در 2 سال گذشته غزه جنایات وحشتناکی را تحمل کرده که وجدان بشریت را به سنجه گذاشته است. امروز غزه در آتش می‌سوزد؛ بیش از 64 هزار فلسطینی در کمتر از 2 سال به شهادت رسیده‌اند؛ کودکان گرسنگی می‌کشند و در همان حال، جهان صرفاً به نظاره و ابراز محکومیت بسنده می‌کند. دیوان بین‌المللی دادگستری حکم داده که اقدامات رژیم صهیونیستی، نسل‌کشی محسوب می‌شود، اما ماشین کشتار، همچنان به کار خود ادامه می‌دهد و اکنون دامنه‌اش را به خاک قطر گسترش داده است.

عالی‌جنابان

باید مسیر خطرناکی را که با آن روبرو هستیم بشناسیم. رژیم صهیونیستی اکنون در سال 2025 چند کشور مسلمان را بمباران کرده است. هر حمله و تجاوز این رژیم به عنوان دفاع مشروع توجیه می‌شود و هر بار دویلهوگویی کشورهای غربی و حداکثر محکومیت‌های توخالی را به دنبال دارد.

ما همچنین باید از هم‌دستی نام ببریم که این جنایات را ممکن می‌سازد. هنگامی که یک رژیم یاغی تحت هر شرایط تسلیحات، تأمین مالی و حمایت دیپلماتیک دریافت می‌کند، می‌آموزد که هیچ محدودیتی وجود ندارد. وقتی وتوها و استانداردهای دوگانه، نظام بین‌الملل را فلج می‌کنند، مصونیت، مانند پوسیدگی پخش می‌شود. تاریخ گناه حامیان این تجاوز را به یاد خواهد سپرد.

ما به مردم فلسطین و به همه کسانی که به عدالت ایمان دارند 2 چیز بدهکاریم: صراحت کلام و اقدام.

از باب صراحت کلام باید گفت که جنایات رژیم صهیونیستی خطاهای موردی نیستند؛ آنها بخشی از دکترین تسلط، پاکسازی و ایجاد ترس‌اند، استراتژی پاکسازی قومی، توسعه‌طلبی و تجاوز که با همدستی آمریکا و برخی کشورهای غربی تقویت می‌شوند.

اما از باب اقدام باید گفت که کلمات، نسل‌کشی را پایان نمی‌دهند. باید متجاوز را منزوی کنیم، تسلیحات و تأمین مالی او را قطع و رهبران‌شان را در دادگاه‌های عدالت پاسخگو نماییم.

اما این اقدامات بدون وحدت کارآمد نخواهند بود. رژیم صهیونیستی روی رقابت‌ها و اولویت‌های متضاد ما حساب کرده‌اند.

حمله به دوحه، بسیاری از معادلات و تفکرات اشتباه را دگرگون ساخت و نشان داد که هیچ کشور عربی یا مسلمانی از تجاوز رژیم تل‌آویو در امان نیست. فردا می‌تواند نوبت هر یک از پایتخت‌های عربی و اسلامی باشد. انتخاب روشن است؛ باید با هم متحد شویم، رسول خدا (ص) در فتح مکه سخنرانی فرمودند، اعلام نمودند: انما المسلمون اخوه، المسلم اخ المسلم و هم ید واحد علی من سواة.

عالی‌جنابان،

رژیم صهیونیستی و حامیانش بدانند: حمله به دوحه نشانه قدرت نبود، بلکه از سر ناامیدی و استیصال بود. رژیم می‌کند که به موقعیت خود اطمینان دارد، نیازی به بمباران مذاکره‌کنندگان ندارد. شما از هر خط قرمزی عبور کرده‌اید؛ هر منطق و قانونی را نادیده گرفته‌اید؛ هر اصل رفتار متمدنانه را نقض کرده‌اید؛ اما ناخواسته کار مهم دیگری هم کرده‌اید: اراده جمعی امت اسلامی را بیدار کرده‌اید. مظلوم‌نمایی و قربانی‌نمایی شما دیگر نخ‌نما و بی‌اثر شده است. جهان می‌بیند، ضبط می‌کند و به یاد می‌سپارد.

رژیم صهیونیستی علیه حاکمیت، کرامت و آینده ما اعلان جنگ کرده است. ما در پاسخ اعلام می‌کنیم: ما مرعوب نخواهیم شد، متفرق نخواهیم شد، ساکت نخواهیم ماند. از خاکستر غزه، عدالت برخواهد خاست. از آوار ساختمان‌های تخریب شده در دوحه، بیروت، تهران، دمشق و صنعا، نظمی نو پدیدار خواهد شد؛ نظمی نه مبتنی بر ریاکاری، بلکه بر وحدت اسلامی، نه بر برتری‌جویی صهیونیستی، بلکه بر برادری و برابری انسانی. «مَنْ سَمِعَ رَجُلًا ينادي يا لِمُسْلِمِينَ قَلَمٌ يَجِبُهُ قَلِيسٌ يَمُسْلِمٍ مَنْ أَصْبَحَ لَا يَهُتَمُّ بِأُمُورِ الْمُسْلِمِينَ قَلِيسٌ يَمُسْلِمٍ».

باید مجازات و پاسخگو کردن متجاوزان آغاز شود.

خیلی متشکرم.

[تورسیم](#) [3]

[خاورمیانه](#) [4]